77ste Jaargang — Nr. 26

Zaterdag 27 Juni 1931.

AANKONDIGINGEN.
Prijs per regel .....fr. 1.00
[illegible] in Provincie-nieuws .....fr. 2.00
Vonnissen en doodsberichten .....fr. 3.00
Kleine Aankondigingen :
Van 1 tot 4 regels .....fr. 3.50
Elke regel meer .....fr. 0.75
Voor meer dan één inlassching, prijs volgens akkoord.

Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor Donderdag middag.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

BUREEL EN REDACTIE :
Drukkerij COLLES
— (Naaml. Maatsch.) —
TONGEREN
Postcheks rekening n. 84855.
Telefoon 12

Abonnementprijs : fr. 12.50 per jaar,
Vooraf betaalbaar.
30 centiemen het nummer,

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den uitgever.

DE OORLOGSSCHULDEN

Amerika stelt voor de betaling der schulden gedurende één jaar te schorsen.

M. Hoover, president van de Vereenigde Staten, heeft moeten inzien dat het voor Amerika niet meer mogelijk was afgezonderd te blijven en voort te gaan met aan de Europeesche Staten te zeggen : — Betaalt ons uw schulden en voor de rest trekt uw plan. De krisis welke in de Vereenigde Staten een vreesaanjagende uitbreiding heeft genomen, doet beseffen dat Amerika ongelijk heeft zich niet te bekommeren om de moeilijkheden van Europa.

Zaterdag avond heeft predident Hoover dan ook in een rede aangekondigd, dat de Vereenigde Staten het aanbod deden gedurende een jaar de betaling van de oorlogsschulden te schorsen. Deze officieele verklaring komt hierop neer :

« Onder voorbehoud van bekrachtiging door het Congres, zal de Amerikaansche regeering de schorsing voorstellen van de betaling der schulden van de buitenlandsche regeeringen aan Amerika, gedurende het fiskaal jaar dat begint op 1 Juli, op voorwaarde dat er een gelijkaardige verdaging is van alle betalingen der oorlogsschulden onder de verschillende regeeringen ».

We trekken de aandacht op het laatste deel van de verklaring, te weten : « op voorwaarde dat er een gelijkaardige verdaging is van alle betalingen der oorlogsschulden onder de verschillende regeeringen » ; want dit beteekent, dat Duitschland ook gedurende een jaar niet zou moeten betalen.

M. Hoover verklaarde verder dat het doel van de Amerikaansche regeering is het volgende jaar te wijden de de economische wedergeboorte van de wereld. Hij keert in geen enkel opzicht de vernietiging van de oorlogsschulden goed. Het wereldvertrouwen zou hierdoor niet worden bevorderd.

— « Maar, heeft hij er bijgevoegd, daar de basis van het schuldenakkoord de betalingsmogelijkheid is van de schuldenaars, moeten wij logisch zijn met onze politiek en onze beginselen en rekening houden met den abnormalen toestand die thans in gansch de wereld heerscht ».

Wanneer zal het Amerikaansch Congres bijeen komen ?

Het voorstel van M. Hoover is bijgevolg: Uitstel der betaling van de oorlogsschulden gedurende een jaar: maar het Amerikaansch Congres moet er zijn goedkeuring aan hechten.

De vraag is nu : — Mag men rekenen op die goedkeuring van het Congres, en : Is alles daarmee gezegd ?

We gaan dat nader onderzoeken. Het Congres moet bijeenkomen den 7 December a. s. Geen enkele betaling van oorlogsschulden zal op vervaldag komen voor den 15 December. De president van de Vereenigde Staten oordeelt dat het Congres alzoo den tijd zal hebben om uitspraak te doen, dat het niet noodig is het Congres in buitengewonen zittijd bijeen te roepen, en dat men zich mag verwachten aan de vereischte goedkeuring omdat er van nu af reeds zooveel politieke leiders aan M. Hoover hun mederwerking hebben toegezegd om zijn hoogst belangrijk voorstel door het Congres te doen bijtreden.

Cijfers die België betreffen.

Men zal zich herinneren dat het Belgisch percent in de Duitsche stortingen meermaals werd vastgesteld en meermaals werd verminderd op de menigvuldige konferencies, bijeengeroepen om de herstelkwestie te regelen. De laatste vastlegging welke definitief moest zijn, komt voor in het Youngplan. Tevens heeft België een bijzonder akkoord met Duitschland betreffend de vergoeding voor de fameuze marken, welke hier onder de bezetting aan 1.25 fr. werden opgedrongen.

Op het Belgisch budjet van 1931 zien wij, dat België van het Reich eene som van 851.8 miljoen frank moet ontvangen ; en dat het aan de Vereenigde Staten stortingen moet doen voor een bedrag van 271.8 millioen. België moet dus 580 miljoen meer ontvangen dan het te betalen heeft. Als Duitschland zijn moratorium krijgt, zal België zelf voor die 580 miljoen moeten instaan.

De bijzondere toestand in België.

HET BELANG VAN HET VOORSTEL HOOVER VOOR ONS LAND.— Zoals men kan denken, heeft het voorstel Hoover, waarbij al de oorlogsschulden voor een jaar zouden geschorst worden, de gansch bijzondere aandacht getrokken van de Belgische regeering. Het voorstel, niemand zal zulks ontkennen, is inderdaad van het uiterste belang voor ons land. Maandag morgen heeft M. Hymans, minister van buitenlandsche zaken eenige uren doorgebracht bij M. Houtart, minister van financiën en bij M. Gutt, die de afgevaardigde van België is geweest op de Youngkonferentie.

Die heeren hebben over die kwestie beraadslaagd en al de punten gewikt en gewogen, welke België in die zaak aanbelangen. Er valt hier uiterst voorzichtig te werk te gaan en zich te onthouden van overijling. Tot hiertoe is het nog buitengewoon moeilijk zich een juiste voorstelling te vormen van de draagwijdte van het nieuw Amerikaansch plan.

Men verwacht nadere aanduidingen uit Washington. Het Amerikaansch voorstel is op verscheidene punten een algemeene verklaring, waarin geen rekening wordt gehouden met sommige gansch bijzondere toestanden, zooals die van België. Inderdaad, België ontvangt meer van Duitschland dan het zelf als oorlogsschulden te betalen heeft. Uit de cijfers welke wij reeds opgegeven hebben, blijkt dat het verschil meer dan ½ miljard is.

Moet België er dit verschil aan toeleggen omdat men in Amerika een regeling treft, welke er Duitschland in de eerste plaats bovenop moet helpen ? Een half miljard voor een budjet gelijk dit van België is een ontzaglijk bedrag. Dit volstaat om te doen begrijpen, dat de Belgische regeering hare volste aandacht schenkt aan het voorstel Hoover, dat in elk geval toch mag beschouwd worden als een ontwerp dat de gelukkigste gevolgen kan hebben op de wederlandsche betrekkingen en voor den ekonomischen toestand van gansch de wereld.

Men mag anderzijds uit het oog niet verliezen, dat de akkoorden van Den Haag onderworpen werden aan het parlement en dat het Youngplan bijgevolg een Belgische wet is geworden. Kan dit Youngplan nu gewijzigd worden zonder nieuwe wederlandsche onderhandelingen en zonder een nieuw akkoord, dat op zijne beurt ter bekrachtiging zou moeten voorgelegd worden aan het Belgisch parlement ? Zooals men ziet, is de zaak nog zoo heel eenvoudig niet. Bovendien mag en moet er rekening gehouden worden met den bijzonderen toestand van België, eer nieuwe schikkingen in voege komen. Na den oorlog heeft men op al de konferenties gewillig erkend, dat een bijzondere behandeling aan België was verschuldigd omdat ons land ook nadeel van gansch bijzonderen aard had geleden. Duitschland zelf heeft niet ontkend, dat België recht had op algeheel herstel voor de berokkende schade.

Het is overigens niet aan te nemen, dat het in de bedoeling zou liggen van president Hoover om Duitschland te ontlasten en de vracht op andere landen, waaronder België, te werpen.

Onbaatzuchtig Socialisme.

De socialisten maken er heel wat misbaar over dat er ministers zijn die tevens ook deel uitmaken van beheerraden van naamlooze maatschappijen. Zooiets noemen zij « parlementaire onverenigbaarheid » in verband waarmede zij dan ook het wetsvoorstel Soudan hebben ingediend.

In geval echter dit voorstel tot wet verheven wordt, zullen — om minister te kunnen worden — heel wat hooggeplaatste socialistische oomes geliefde plaatsjes van beheerder moeten opgeven, zooals blijkt uit de volgende lijst :

Kamer van volksvertegenwoordigers.

De heer A. De Bruyn, beheerder van buurtspoorwegen ; de heer Max Hallet, Censor bij de Nationale bank van België ; beheerder van de Nationale Maatschappij voor Nijverheidskredieti ; de heer J. Mathieu, beheerder van de « Cie de la Ruzizi » beheerder van de « Cotonnière de la Brainele-Château », der « Cie Cotonnière de l'Afrique orientale », der Société des bois et produits de Mayumbé ; der Sté Gle de l'Uélé-Ituri, Simaf, Tabarudi ; de heer A. De Bruyne, beheerder der Belgische Arbeidsbank ; de heer Anseele, voorzitter van den beheerraad der « Cie de la Ruzizi », « Armement Ostendais », « Fabrique de Bonneterie V. Ameye », Belgische Arbeidsbank, Tissage et Peinturerie d'Alost, Cotonnerie de Braine-le-Comte, Société Textiles des Flandres ; Filatures et Tissages Réunis ; Filsoietis; Ateliers Métallurgiques, Réunis ; Cie Métallurgique du canal. Beheerder der : Sté Industrielle de la Cellulose ; Cie Cotonnière de Gentbrugge ; Brasserie l'Union, Commissaris van het « Gemeentekrediet van Belgie ».

De heer A. Balthazar, beheerder der Belgische Arbeidsbank en der « Cie de Ruzizi » ; Commissaris der « Filatures et Tissages Reunis ».

De heer D. Crudde, beheerder der Belgische Arbeidsbank ; Filsoietis ; Cie de Ruzizi ; Compagnie métallurgique du Canal. De heer Van den Meulebroeck, beheerder der Compagnie métallurgique du Canal.

De heer A. Lombard, beheerder der Arbeidsbank.

De heer L. Pépin, commissaris van het Gemeentekrediet van Belgie.

De heer J. Mansart, beheerder der Belgische Arbeidsbank.

De heer J. Dejardin, beheerder der « Tramways unifiés de Liége et extensions».

De heer J. Merlot, commissaris van her Gemeentekrediet van Belgie.

SENAAT.

De heer Spillemaecker, beheerder der « Briqueteries et Ateliers landuidt ».

De heer Van Roosbroeck, beheerder der Belgische Arbeidsbank.

De heer E. Van Vlaanderen, beheerder der « Armement Ostendais ».

De heer R. Vercammen, beheerder der « Armement Ostendais » ; Belgische Arbeidsbank ; Cie de la Ruzizi ; Ateliers Mécaniques Reunis ; Cie Métallurgique du Canal.

De heer François, voorzitter van de beheerraad der « Aciéries de Haine St-Pierre et Lesquin ; beheerder der Banque Belge pour l'Etranger ; Banque Générale du Centre ; Charbonnages de la Louvière et Sars-Longchamps ; Sté Gle de Credit à l'Industrie ; Charbonnages des Produits à Flénu.

Ouderdomspensioenen.

BERICHT AAN DE WERKGEVERS.

De wet dd. 14 Juli 1930, betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en voortijdigen dood, treedt in voege met ingang van 1 Juli eerstkomende, wat de loonarbeiders aangaat.

Deze wet is toepasselijk op alle loonarbeiders van beiderlei kunne, onverschillig hun nationaliteit, op een al dan niet vaste wijze bij een patroon werkzaam. Zij is dus ook toepasselijk op de huisbedienden en op de dagloonwerkers.

De regeling op de verscheidene categorieen van loonarbeiders toe te passen wordt bij de volgende koninklijke besluiten bepaald :

1) Loonarbeiders op een vaste wijze voor de rekening van een werkgever werkzaam: Koninklijk besluit dd. 15 Mei 1931 ;

2) Loonarbeiders als maakloonwerkers en stukwerkers bezoldigd tegelijkertijd voor de rekening van verschillende werkgevers, in de werkplaats of in de woning werkzaam : Koninklijk besluit dd. 21 Mei 1931 ;

3) Loonarbeiders alleenlijk of hoofdzakelijk in drinkgeld bezoldigd, koffiehuisbedienden, kellners, kellnerinnen, taxi-geleiders, enz. : Konk. besluit dd. 16 Mei 1931 ;

4) Loonarbeiders alleenlijk of hoofdzakelijk in nature bezoldigd ; waarde van de loonen alzoo in nature uitbetaald : Koninklijk besluit dd. 19 Mei 1931 ;

5) Personen, die per dag of per halven dag voor rekeningen in de woning van verschillende werkgevers werkzaam zijn (dagwerksters, hoveniers in dagloon, enz.) : Koninklijk besluit dd. 20 Mei 1931 ;

6) Loonarbeiders belast met het laden en lossen van zeevaartuigen (dokwerkers) en binnenvaartuigen, en met het onderhouden en herstellen van zee- en binnenvaartuigen: Koninklijk besluit dd. 18 Mei 1931.

De werkgevers worden er dringend toe verzocht kennis van de wet en van bovenvermelde Koninklijke besluiten te willen nemen, waarvan de exemplaren in het Ministerie van Nijverheid, Arbeid en Maatschappelijke Voorzorg, dienst voor ouderdomspensioenen, Karmelietenstraat, 33, te Brussel, te koop zijn tegen den prijs van 1.50 frank voor den wettekst en voor het Koninklijk besluit dd. 15 Mei 1931 ; en tegen 0.50 frank voor de andere Koninklijke besluiten, te betalen door storting op de postcheckrekening nr. 90802, onder opgave op den talon, van den naam en het adres, alsmede van de documenten die men begeert te ontvangen. Het verzenden onder rembours is niet toegelaten.

Met ingang van 20 Juni 1931 zullen de nieuwe lijfrentezegels van 5, 7, 10, 13, 16, 19, 22 en 25 frank, tot toepassing van het Koninklijk besluit dd. 15 Mei 1931 bestemd, in alle postkantoren, hulp-postkantoren uitgezonderd, alsmede ter zetel van de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas. Wolvengrachtstraat, 48, Brussel, worden verkocht.

Omtrent denzelfden datum, zal er een beknopte samenvatting van de verplichtingen, aan de werkgevers opgelegd ingevolge de wet, waarvan sprake, kosteloos worden overgemaakt of toegestuurd, aan ieder persoon, die er mondeling of schriftelijk aan het Ministerie van Nijverheid, Arbeid en Maatschappelijke Voorzorg, bovenstaand adres, zal om vragen.

De werkgevers worden er van verwittigd dat zij, indien zij de wet ten opzichte van het personeel van hun dienst niet toepassen, vatbaar zijn voor de straffen voorzien bij art. 64 en 65 van bedoelde wet en dat zij, in alle geval, er toe zullen gehouden zijn de schade te herstellen, die zij aldus aan den verzekerde en, in geval laatstgenoemde komt te sterven, aan zijn weduwe, hebben veroorzaakt.

Hoe ver staat het met de crisis ?

Om die vraag te beantwoorden raadplegen wij het « Arbeidsblad » uitgegeven door het ministerie van nijverheid, arbeid en sociale voorzorg in België.

En wij moeten zeggen dat het antwoord nog zoo ontmoedigend niet was, al heeft dan ook het eerste kwartaal van 1931 nog geen merkbare heropleving te zien gegeven.

Maar de weinig belangrijke schommelingen in de prijzen der grondstoffen van den eenen kant, en van de groothandelsprijzen van de andere zijde, moeten nochtans beschouwd worden als gunstige verschijnselen, als men den ontwikkelingsgang der vorige crisissen nagaat.

Men schijnt thans in de afwikkelingsperiode te zijn gekomen, welker duur natuurlijk niet te voorzien is.

Dat is de meening welke de heer L.H. Dupriez uitdrukt in het jongste nummer van het « Bulletin de l'Institut des Sciences économiques de l'Université de Louvain ».

Al wat kan gezegd worden volgens de vooruitzichten van het « Institut des Sciences économiques », dat is : dat de toestand niet erger wordt.

De vooruitzichten op nijverheidsgebied zijn zeker niet schitterend en de bedrijvigheid in 't algemeen van de verschillende takken der Belgische voortbrenging blijft slap tengevolge van den internationalen economischen toestand waarvan wij afhankelijk zijn. Talrijke fabrieken vinden zeer moeilijk het middel om hun arbeiders aan het werk te houden, zelfs door hun toevlucht te nemen tot het opslaan van voorraad of andere uitstel bezorgende maatregelen. De handel met het buitenland is bij voortduur achteruit gegaan, vooral de invoerhandel, aldus een getrouwe weergave zijnde van den nijverheidstoestand, waarmee hij innig verband houdt. Op het gebied van de werkloosheid, die aan de economische crisis te wijten is, valt nog geen verbetering te bespeuren.

Mag men in het algemeen binnen korten tijd op geen ernstige heropbeuring hopen, toch is men er ver af, te moeten wanhopen: zulk betrekkelijk laag bedrijvigheidspeil bleef nooit zeer lang gehandhaafd en de nijverheid ging steeds weer in gang alvorens de prijzen weer stegen.

Een aanwijzing die pas viel op te merken en van bemoedigenden aard is, dient aangestipt : de vaste marktstemming van de metaalprodukten, zoowel in Europa als in de Vereenigde Staten. Het is bekend dat de ijzerindustrie doorgaans den weg wijst aan de andere bedrijven. Te dien aanzien is het vermeldenswaard dat de bedrijfshervatting in de metaalindustrie in ons land een der eerste teekenen is geweest van de heropbeuring na de zeer ingewikkelde crisis van 1920-1921.

Wat er ook van zij, de economische gebeurtenissen van de jongste periode ondergingen dikwijls zulke onverwachte evolutie dat het gewaagd lijkt, voor de toekomst gissingen te maken omtrent de intensiteit en den duur van de huidige gedruktheid. De voren aangehaalde voorspelling van het « Institut des Sciences économiques » is zeer voorzichtig. Het einde van de crisis zou een vooruitgang zijn, maar alle nooden zouden er nog niet door gelenigd zijn. Aan alle zijden zijn er wonden te heelen en herinrichtingsmaatregelen te treffen.

Het is nochtans niet twijfelachtig dat het land de huidige moeilijkheden zal te boven komen, gelijk het de veel ernstiger beproevingen, welke het sinds twintig jaar heeft moeten verduren, heeft overwonnen.

Wij kunnen dus nog geen victorie kraaien, maar wij hebben geen reden om te wanhopen en dat is al een hartversterking.

BUITENLAND

ITALIE.

— **Een feestmaal op een kerkhof.** — De bewaker van het kerkhof van Casino werd kort geleden door een zonderling geluid gewekt. Toen hij door zijn venster keek, zag hij tusschen de graven een zwervend licht. Behoedzaam kroop hij tusschen de grafzerken door naderbij en zag toen een man die op het graf van Salvatore Gradini was gezeten en het eene glas wijn na het andere ledigde of juister : afwisselende een glas leegdronk en er een boven het graf omkeerde. Bovendien lagen er op het graf schotels met worsten en meelspijzen.

Osto Bonari, zoo heette de zonderling, werd naar het politiebureel geleid, waar hij vertelde, dat hij noch een grafschenner, noch dronken was. Hij vervulde slechts een heilige gelofte. Hij en zijn gestorven vriend Gradini hadden gezworen met een feestmaal van elkaar afscheid te nemen. Aan deze gelofte had hij eenvoudig voldaan. Na 24 uur werd Bonari weer vrijgelaten.

— **St-Antonius-eeuwfeesten.** — IN DE ANTONIUS-BASILIEK VAN PADUA. — De eeuwfeesten ter eere van den H. Antonius van Padua zijn op grootsche wijze ingezet.

De avond voor de opening waren, naar hier wordt gemeld, ongeveer 50.000 pelgrims aangekomen, die zich onmiddellijk naar het heiligdom der Arcella begaven, waar de heilige stierf in een kleine cel, welke nog heden kan worden bezocht.

De feesten in de basiliek hadden plaats in tegenwoordigheid van den minister-generaal der conventueelen, pater Tavani en de vertegenwoordigers van alle Franciscaner-orden.

Mgr Dalla Costa hield een predicatie waarin hij erop wees hoezeer aan de feesten afbreuk was gedaan doordat de apostolische legaat niet aanwezig was en door het verbod, de groote processie door de straten der gansche stad, welke op het program stond, te houden.

Het aantal pelgrims zou dan ook niet zoo groot zijn als men had verwacht, wat niet alleen uit godsdienstig oogpunt maar ook bezien van het standpunt der stad en der burgerij, zeer te betreuren was, daar men uitgebreide maatregelen had getroffen om de talrijke pelgrims te huisvesten.

Doch al mogen, aldus Mgr. Dalla Costa, ook de zalen en hotels failliet gaan, het eeuwfeest van St-Antonius mag niet falleeren.

Vervolgens spoorde Mgr. Dalla Costa alle aanwezigen aan, het heerlijke voorbeeld van St-Antonius te volgen wiens deugden hij achtereenvolgens opsomde en wekte hen op tot liefde voor den Paus en de Kerk, maar ook voor het vaderland, alleen moest het ware patriotisme zijn.

Laat op den middag vonden eerst nog kerkelijke plechtigheden plaats in het heiligdom der Arcella en vervolgens werd het nieuwe oratorium van St-Antonius van Pater Bernandino Rizzi opgevoerd waarbij een groote volksmenigte haar medewerking verleende.

— **Bij het openmaken van een lijkkist.** — Terwijl men, te Cassino, het lijk van een jongen man, sedert vele jaren overleden, weer wou opgraven om de asch in een urne te bewaren, vernam men een eigenaardig gesis, toen een werkman zijn beitel in de kist had gedreven. De omstanders weken angstig. Als het gerucht ophield en de werkman zijn taak hervatte, deed het geluid zich opnieuw hooren. Van suggestie kon geen sprake zijn. Toen besloot men het deksel met een ruk op te lichten, maar het week vanzelf, en een zes meter lange slang slipte uit de kist.

Het lijk was in een goeden staat van bewaring. Men verdiept zich in gissingen over de wijze waarop het serpent in de overigens potdicht gesloten kist kon dringen. Het dier werd vervolgd en met steenen afgemaakt.

ENGELAND.

Engelsche stijfhoofdigheid. — Zondag had in Engeland een vooral plaats, waardig van Keraban den Stijfhoofdige, dit eigenaardig personage van Jules Verne.

Mevrouw Gordon reed om 11 ure 30 's morgens per auto naar Alton. Nabij Selborne ontmoette zij een karretje, bespannen met een paard en gevoerd door den heer Barnes. Mevrouw Gorden maakte aan den heer Barnes de opmerking dat hij meer links moest rijden. De voerder van het rijtuig antwoordde heftig en weigerde op zij te gaan, daar hij volgens hem in zijn recht was. Een ruzie volgde... en beide tegenstrevers verklaarden niet voor elkaar uit de weg te zullen gaan !

Beiden wachtten dan met echt Engelsche kalmte. Mevrouw Gorden liet een ontbijt brengen uit een hotel te Selborne en de heer Barden ook. Deze las daarna zijn blad en Mevr. Gorden haakte haar breiwerk voor den dag.

Langzamerhand waren de bewoners van Selborne verwittigd van deze eigenaardige match en stroomden zij naar de plaats waar de tegenstrevers.... volhielden. Om 6 uur was en nog geen verandering, en de weddingen waren volop aan gang.

Toen kwam de politieman van het dorp opdagen, die aan de twee koppigaards hun papieren vroeg. Bij het aflezen der namen, stonden de inwoners van Selborne voor een aardig schouwspel. De halsstarrige madam die sedert 25 jaar weduwe was, kwam plots in den ouden heer Barnes haar eersten vrijer te erkennen en vloog zonder komplimenten in dezes armen. 't Schijnt dat ze nu gaan trouwen, anders stonden ze wellicht nog altijd in hun onverzoenbare positie op den publieken weg !

— **Hoe de rijkste mannen van Engeland hun geld verdienden.** — De beroemste Engelsche millionairs stammen af van de familie Rotschild, die haar vermogen dankt aan speculaties. De Schotsche familie Coats bezit een vermogen van ongeveer ½ milliard mark.

Vijftig jaar geleden waren de Coats' nog eenvoudige kooplieden. Zij waren spaarzaam en vasthoudend, beeijferden hun spijzen billijk, hechtten niet aan vertegenwoordiging en leidden een hoogst armoedig leven.

Thans bezit de familie fabrieken in alle deelen der wereld, die alle van uit het kleine Schotsche stadje geleid worden.

De diamantenkoning Solly Joel dankt zijn rijkdom aan de omstandigheden, dat zijn grootvader als 14 jarige jongen naar Zuid-Afrika trok en daar een diamant-groeve ontdekte.

De millionairsfamilie Courtould verwierf haar vermogen in de kunstzijdenijverheid. De Courtoulds verstonden de thans ook nog veel toegepaste methode behoeften te scheppen, die voordien niet bestonden. Zij maakten de kunstzijde in Engeland populair en zij slaagden er in hun medemenschen te overtuigen, dat kunstzijde een levensbehoefte was.

De theekoning Sir Thomas Lipton bezit ongeveer 20 millioen pond sterling. Hij begon als handelsreiziger in een kleine theehandel. Van reiziger werd hij theeinkooper, maakte groote reizen en klom langzamerhand op, tot dat hij de grondvester werd van den wereldberoemden theehandel.

Zeer rijk zijn ook de leden de tabaksdynastie Wills, die uit 10 personen bestaat, welke ieder een vermogen hebben van ongeveer 150 millioen rijksmark.

JAPAN.

Een beroep op het onderwijs der missionarissen. — Tegenover de moeilijkheden die zich de laatste tijden in het onderwijs voordeden, heeft de Minister van Onderwijs volgend beroep gedaan op de missionarissen : « Tot hiertoe stond de politiek van ons ministerie naar het materialisme gericht. Deze houding stemde overeen met de geestesinrichting van den tijd ; doch er zijn verderfelijk gevolgen uit voortgesproten : een diep verval van de openbare en private zedelijkheid, het opbloeien van het communisme, en zelfs in deze laatste jaren van een uitgesproken geest van anarchie. Het is dan ook volstrekt noodzakelijk dat ons onderwijssysteem in het vervolg meer vergeestelijkt worde. Tot dit doel is de medewerking der godsdienstige opvoeders ons onontbeerlijk, en ik verlang dan ook vurig naar hun hulp...»

Dergelijke les geldt niet alleen voor missielanden !

Het gebaar van dezen Japanschen minister beteekent in elk geval een oprechte erkenning van de waarde der godsdienstige opvoeding, vooral van die der missionarissen.

PALESTINA.

De klaagmuur te Jeruzalem. — Het rapport van de commissie, welke met goedkeuring van den Volkenbond door de Britsche regeering was belast met het onderzoek naar het rechtmatige van e aanspraken der Mahomedanen en Joden op den Klaagmuur te Jeruzalem zegt, dat het uitsluitende eigendomsrecht op den muur toekomt aan de Mahomedanen, daar de muur een onafscheidelijk deel vormt van het terrein Haramesj Sjerif.

Dit is wakoef, wat zeggen wil een bezitting, welke een vrome stichting is.

De joden echter moeten te allen tijde vrijen toegang hebben tot den muur om hun gebeden te zeggen, evenwel onder bepaalde, duidelijk omschreven voorwaarden.

OOSTENRIJK.

Aan een strafpaal opgeknoopt in bijzonder tragische omstandigheden. — Rosa Szabo en Anna Czordas, de twee Hongaarsche giftmengsters welke onlangs ter dood veroordeeld werden, zijn Woensdag morgen, ten 6 ure opgeknoopt te Solnok. De strafpalen waren door den beul opgericht midden in een park van bloemen.

Rosa Szabo, deed den laatsten nacht niets anders dan huilen, terwijl zij gedurig herhaalde dat zij onschuldig was. Ze smeekte de bewakers dat men haar toch niet zou scheiden van haar kindje dat in het gevang geboren werd en thans 11 maand oud is. Op het oogenblik dat zij den strafpaal bemerkte viel zij in onmacht en men moest haar tot daar dragen.

Wat Anna Czordas betreft, deze begon geweldig te huilen en poogde weg te vluchten. Na hare bewakers geslagen te hebben, gelukte zij er een oogenblik in te ontvluchten. Het was slechts ten prijze van groote moeite dat de helpers van den beul haar naar den strafpaal konden terugleiden. De beul zelf was zoo fel onder den invloed van dit tooneel dat hij zijne tranen niet kon weerhouden.

DUITSCHLAND.

Vermindering van het aantal huwelijken. — Uit de cijfers opgegeven door het rijkskantoor voor statistieken in Duitschland blijkt dat in het tweede halfjaar van 1930 in het rijk 32.000 huwelijken minder werden gesloten dan in de laatste zes maanden van 1929. Over het geheele jaar 1930 bedroeg de achteruitgang in het aanta. huwelijken 27.133.

Deze getallen toonen aan, hoe ongunstiger de tweede helft van het jaar vergeleken bij de eerste zes maanden was. In het eerste half jaar was het aantal huwelijken in Duitschland nog 4900 hooger dan in de eerste zes maanden van 1929.

Voorts was in 1930 in Duitschland het aantal geboorten 20.630 lager dan in 29.

FRANKRIJK.

Ontaarde vader. — In de Fransche gemeente Ris-Grangis heeft een afschuwelijk drama plaats gehad. De 55 jarige Julien Goullu, naderde 's nachts het bed van zijn 17 jarigen zoon, die ingesluimerd was en bracht hem met een hamer een geweldigen slag toe op het hoofd, waarna hij op de vlucht sloeg.

De ontaarde vader is een luiaard en een ronkaard, die zijne vrouw voortdurend slecht eg. Hij heeft uit wraak gehandeld. Het slachtoffer immers, was een ijverige werker en als de oudste der zeven kinderen moest hij dikwijls tusschenkomen om zijne moeder tegen de brutaliteit van den dronkaard te verdedigen.

— **Zesjarige knaap doodgeschoten.** — IS ZIJN 11 JARIGE BROER PLICHTIG ? — Toen de landbouwarbeider Pierre Pages, wonend te Fronton, nabij Toulouse, Donderdagavond thuis kwam, bemerkte hij dat zijn oudste kind, de 11 jarige Jean-Marie, zijn zesjarig broertje Antoine naar huis sleepte. De jongste knaap was geheel bebloed en zwaar gewond. Hij blies weldra in de armen van zijn vader den laatsten adem uit.

Jean-Marie, die ondervraagd werd, verklaarde dat zijn broertje door een buurvrouw waarmee hun vader getwist had, met een sikkel op het hoofd was geslagen geworden. Deze vrouw kon evenwel een alibi opgeven dat juist werd bevonden.

Hun onderzoek voortzettend, vonden de gendarmen in het huis van Pierre Pages een geweer met dubbelen loop, waarvan een kogel was afgeschoten. Deze kogel werd in het hoofd van den kleinen Antoine gevonden.

Men gelooft thans dat Jean-Marie zijn broertje toevallig heeft gedood en dat hij de schuld op de vuurvrouw wierp om niet te worden gestraft.

Het parket van Toulouse zet het onderzoek voort.